

Marec 2019 – Milla narodeniny

Zima sa skončila rýchlo. Mám rada očakávanie počas marca, kedy viem, že ešte chvíľu a odložíme vetrovky. Tak to aj bolo. Z vetroviek sme skákali takmer do tričiek, kedy sa behom týždňa oteplilo na 20 stupňov. Toto obdobie je horšie večer, kedy sa predlžujú dni a deti ťažko pochopia, že treba ísť už spať, aj keď je vonku ešte svetlo. Ešte fajn, že teraz čítame zaujímavú knihu: Brat vlk a deti do postele priam bežia, aby sa dozvedeli ďalšiu napínavú kapitolu.

Všetci sme sa tešili na narodeninové oslavy. Milla má za sebou už jedno desaťročie. Aj tento rok si pozvala dievčatá a vyrábali sme sliz. Dom bol síce oslizovaný parádne, ale bola to nekonečná sranda. Oslávkyňa si želala špeciálnu tortu s dažďovkami. Výrobu malých lepkavých potvoriek

som si nacvičovala podľa internetu už cez týždeň. Jedlú

hmotu z kakaa bolo treba iba naliať do slamiek a dať chladiť. Vyzerali ako živé. Babina a pár ostatných ľudí aj uverila, že sú ozajstné.

Ako darček sme jej vymysleli návštevu filmových štúdií Harryho Pottera v Londýne. Pripravila som jej list, kópiu toho, ktorý poslali Harrymu vo filme. Iba som upravila meno a text, ktorý Millu pozýval na 1 deň do školy mágie. Obálku najskôr len tak otvorila a keď začala čítať, tak nás svojou mimikou pobavila. Pôjde s ňou tato a zoberú aj sesternicu Denisku. To bude zábava. Už sa nevedia dočkať 5. júla.

Milla sa mení. Som rada, že som ju zobrala z francúzskej školy. Wonderland síce nie je to, čo bol minulý rok, ako mi povedala, ale je fajn, že pochopila, že nikde to nie je ideálne a veci, ako aj

vzťahy sú dynamické a vyvíjajú sa. Prestala mať depresívne stavy a znova sa v nej ozvala kreativita. Okrem toho podrobne študuje aj svoje premeny. O biológii pre pubertu a počas nej má viac informácií ako som mala ja, keď som mala 15-16 rokov. Na pubertu sa teší a nevníma ju ako strašiak.

Jej najväčšou hobby je teraz výroba TIK-TOC-ov. Krátkych videí s hudbou. Mám pocit, že všetky jej rovesníčky teraz točia a fotia. Niektoré videá sú zábavné a pri niektorých ma zaskočí, aká je už veľká a že rieši veci, na ktoré by podľa mňa mala aj čas. Ako napríklad, že jej bývalá najlepšia kamarátka z francúzskej školy začala randiť s chlapcom, ktorý sa Mille páčil. Brala to ako zradu.

Apríl 2019 – Arlieho narodeniny

Mení sa i Arlan. Posledný mesiac mu povypádali zuby – už ich je 7 vonku. Je zábavný, lebo keď chce niečo požuť, tak to bez zubov nie je až také ľahké. A dokonca sa bez zubov nedá ani písať. Teší ma, že si našiel najlepšieho kamaráta. Timoté s ním chodí do triedy a má rád lego. S Arliem si vymieňajú malé hračky a keď sú spolu neustále na seba pokrývajú menom. Timi u nás pred Arlanovými narodeninami spal a bola som z ich chlupskej komunikácie riadne ohučaná. Sranda, doteraz mal najlepšie kamošky. Možno zistil, že s chalanmi je to jednoduchšie.

Schriempie má rád čítanie. Nechávam ho objavovať knihy vo všetkých jazykoch a musím povedať, že mu to ide dobre. Stále pekne píše a je na to patrične hrdý. Úlohy nám zaberajú tak hodinu každý deň a ja sa teším, kedy už nebude treba pri ňom sedieť a bude pracovať samostatne. Na druhej strane chápem, že sedieť v škole od 8.00 do 15.00 a potom ešte aj doma nad úlohami je pre malého chlapca dosť. Preto sa ho snažím ubehať ako sa dá.

Rád chodí na túry a minulý víkend zvládol dokonca výstup na Kľak. Išli sme s dedom, Zuzkou a Jankom. Jarné počasie bolo ešte zradné. Miestami sa horúčava striedala s chladným vánkom. Na hrebeni sme jednu pasáž dokonca museli ísť snehom. Schriempie sa od polovice cesty hore unavil, tak som ho prenechala tatovi a šľapala sama. Spolu to zvládnu lepšie. A naozaj tak bolo

dokonca boli rýchlejší ako som si myslela. Na vrchol sme dorazili spolu. Keď sme sa poobede vrátili do štitár, kde ostali dievčatá s babinou, najedol sa do puknutia. Dokonca si dal aj dupľu fašírok, o ktorých som netušila, že má rád.

Ale späť k oslave. Pozval si 9 detí, takže spolu s našimi ich bolo 12. Naplánovali sme hry a tvorivé dielne. Priznám sa, že som nečakala taký bojkot hier. Vonku bolo zima, tak sme mali alternatívu – zábavné hry v tímoch s plastovými pohármi, balónmi a lentilkami. Deti však viac zaujímalo behanie po schodoch a kričanie. Nejako sme to silovo dali a ja som spokojne pozrela na hodiny – mali sme ze sebou hodinu.

Potom prišli na rad zvieratká z chlpatých drôťkov, na ktoré se lepili oči horúcim lepidlom. Bola som prekvapená, že pozornosť skupiny dosiahla 20 minút. Všetci si vyrobili, čo chceli a tešili sa na tortu. Tú si Arlie navrhol sám – zemeguľu. Nebola to ľahká úloha, ale na výsledok som bola patrične hrdá. Sviečky som sa mu snažila napichať na miesta, ktoré poznal, kde bol, alebo žil.

Po 3 hodinách konštantného krikú si rodičia prichádzajú po deti. Niektorí nechcú veriť, že som sa podujala na to, ich pozvať domov, ale v podstate okrem pukancov rozsypaných po Arlanovej izbe a posteli sa toho veľa nestalo. Tí rodičia by asi ťažko pochopili, že som si ten čas chcela užiť s mojím Schrimpiem ☺

Aj Gwen si to chcela užiť. Zvykla si, že je najmenšia a neustále sa pýta, kedy bude už aj ona veľká a hlavne, kedy bude väčšia ako Milla a Arlan. Moje malé bábätko. Keby tak vie, že by som si tento

moment chcela uchovať čo najdlhšie. Do pracovne som zavesila patchwork – jej obkreslené telíčko, keď mala 3 roky, ktorý som vyrábala niekoľko mesiacov ešte v Číne.

Už vtedy mi prišla veľká a teraz? Je neskutočne milá a dobrá pomocníčka. Miluje mi pomáhať v kuchyni. Je jedno, čo robím. Prisunie si plastový stupienok so slovami: „*Mom, I will help you.*“ A už aj maká. Je neskutočne tvorivá a má zmysel pre farby. Neustále si vymýšľa nové kreatívne zábavky. No, najradšej kreslí a hrá pexeso, v ktorom je veľmi dobrá. Porazí ma raz-dva. V školke je rada. Rozviazal sa jej jazyk na slovenčinu aj francúzštinu. Pomaly sa bude učiť. Viem to, je šikovná a trpezlivá.

S Arliem sú raz kamoši, raz nepriatelia. Niekedy je to ťažké, lebo musím robiť policajta, ale ma teší, že sú zvyknutí spolu robiť veci a navzájom si pomáhať. Spolu sme zasadili hrášok na našom veľkom poličku vedľa domu.

Minulý víkend si znovu vymysleli predaj limonády na ulici. Keďže bola veľkonočná nedeľa, veľa ľudí okolo neprešlo. Milla predávala a Arlie robil marketing na kolobežke :)

Gweni sa pridá ku každej akcii. A na hlúposti ju netreba dvakrát nahovárať. Trochu mi robilo starosti jej cvrkávanie. Ale verím, že sa jej podarí si dávať pozor a na záchod bude dobiehať skôr, ako budú mokré nohavice. Momentálne jej zháňam formu jednorožca na narodeniny na jej párty, aj keď neviem, či bude mať niekto čas prísť. Je to v strede júla. Moje malé bábätko. Už nie je malé, vie bez problému povedať R, pekne kreslí a dokáže byť neskutočne kreatívna.

Máj – Arlan škola v prírode

Arlie síce najprv, na začiatku školského roku tvrdil, že do školy prírode nepôjde, ale behom roka sa nejako zlomil. Asi aj pre to, lebo má super kamošov. S blížiacou sa školou v prírode sa nejako schladilo. Arlanova alerggia neustávala a ja som mala pocit, že je viac chorý ako zdravý. V deň odchodu sa dokonca zobudil so super zdurenými mandľami, takže sme si to švihli hneď k lekárke.

Nič vážne, iba možno trochu stresu. Nedostal ani lieky iba som mu mala kúpiť sprej do hrdla. Tato ho zobral do Štitáru a na ďalšie ráno ho zaviezol na Donovaly, kde sa rozsnežilo.

Každý deň sme dostali kopec fotiek. Vyzeral byť spokojný. Naobliekaný v niekoľkých vrstvách. Domov sa nám vrátilo ukecané chl'apča, čo nám potrebovalo vyrozprávať každý detail.

Zasmiala som sa na jeho historke, ktorú vrazil Timimu, keď k nám išiel:

„Vieš, nezľakni sa, keď k nám prídeš. Môj tata je závislý. Závislý na počítači.“

Timi vyvalil oči s otázkou: „Fakt?“

„Áno. Závislý je taký človek, ktorý pri počítači sedí a kričí: „Dokelu! Do riti Palovej! Doprčic!“

Pridal vysvetlenie Arlie, veľmi dôležito sa pri tom tváriac.

Okrem toho sme po návrate zistili, a to sme neboli jediní rodičia, že dieťa nám v škole prírode nejako zdivilo a ostalo drzé. A asi si na izbe zabudlo aj uši, tak by sme ich tam mali ísť nájst'☺ Už sa teším na prázdniny, pretože úlohy mi dávajú riadne zabráť. Schrimpie má toho už tiež dosť, je unavený a v takom teple sa chce hrať a nie sa učiť.

Jún – Milla škola v prírode a koniec školského roka

Arlie dofrčal a pomaly sme začali chystať Millu. Tej som na rozdiel od Arlana, už vôbec nebalila zimnú vetrovku, rukavice a čiapku, ale plávky. Rozdiel 3 týždne a 30 stupňov. Pred odchodom sme riešili rozhádanie dievčat, ktoré si nevedeli prísť na meno a aj to, či budú schopné vydržať na izbe spolu bolo otázne. Asi ani nebolo treba riešiť, Milla nahodila diplomatický hlas, vysvetlila, čo nebolo fér a o chvíľu som mohla odísť bez toho, že by chcela, aby som jej mávala pri autobuse. Bola som prekvapená, že trávili každé popoludnie s animátormi. Mladí ľudia od 19 do 22 rokov im pripravovali zábavu. Keď sme chodili do školy v prírode my, bolo to o prírode, lese a pobyte vonku. Ale časy sa asi menia...

Ešte pred odchodom mala Milla v škole hodinové predstavenie koncoročného projektu z angličtiny. Projekt bol o Kanade a Milla simultánne prekladala do francúzštiny. Tatovi vyhrkli slzy. Bola už veľká, tak ako ostatné deti z triedy. Odvážna a profesionálna.

Uvidíme ako doklepeme školský rok a známky. Kým na francúzskej škole nemusela takmer nič a mala jednotky, na anglickej maká a trápi sa hlavne so slovenčinou. Domáce diktáty však priniesli svoje ovocie a zlepšila sa.

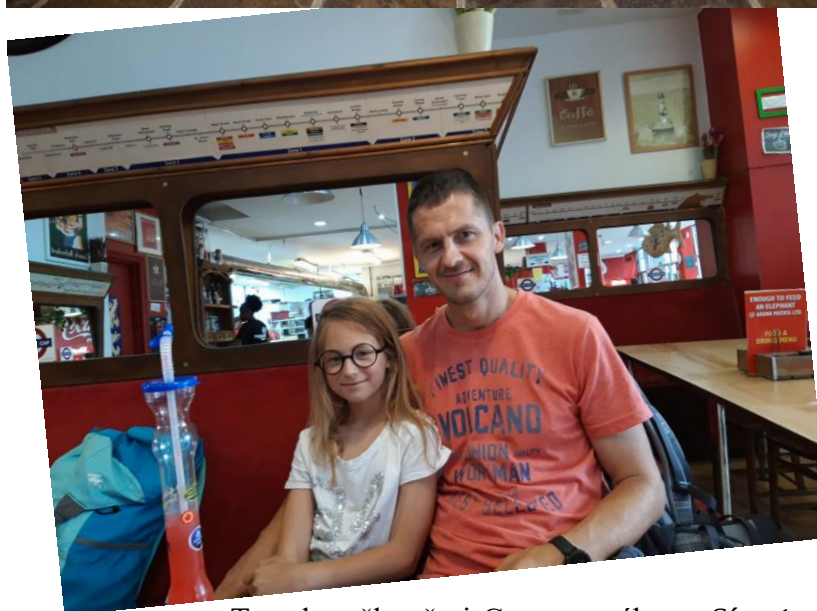
Prázdniny

Musím povedať, že na prázdniny som sa tešila asi viacej ako deti. Nie, že by to bolo jednoduchšie, pretože som tak, či tak musela zabezpečiť všetkým 3 program na prvé 4 týždne, kedy chodili do denných táborov. Skôr to bolo v mojej hlave, že som nechcela mať úlohy. Aj keď trošku som im na leto naplnovala aj prácu – opakovanie učiva a pre Arlika naučiť sa odčítovať veľké čísla do 100, čomu sa venovali posledné 4 týždne a prišlo mi to ako mučenie.

U Harryho

Hneď 1. týždeň čakal Millu, Denisku a tata výlet do Anglicka k Harry Potterovi. Milla sa nevedela dočkať. Tato bol v pohode a 2 baby mal zvládnuť v pohode. Počas návštevy štúdií posielali fotky a videá a dievčatá si to tam naozaj užili. Štúdiá vytvárali ilúziu skutočnosti. No a potom chceli samozrejme nakupovať. Tatova trpezlivosť aj peňaženka dostali zabráť, ale prežili to bez ujmy na zdraví. Ďalší deň si dali výlet do centra Londýna, aby popozerali najznámejšie pamiatky.

Toto leto šla už aj Gwen na tábory. Síce 1. bol bez Arliho a Milly, ale tešila sa. Vravela, že je veľká a do jej kempu nemôžu ísť iné deti ako jej kamaráti. Pobavila ma, je zlatá.

Provencálsko

Týždeň po Londýnskom výlete som odchádzala na výlet do francúzskeho Provencálska so Slavinovými rodičmi. Bol to darček k 60. narodeninám. Program som naplánovala do poslednej sekundy a vďaka Bohu vyšiel presne podľa predstáv. Ak by sa konal 2 týždne skôr, tak by sme zažili extrémne teplá 46 stupňov. Teraz bolo do 30. Let do Nice bol fajn a prebratie auta sa síce natiahlo, ale neodradilo nás a veľmi rýchlo sme sa dostali do objavovateľskej nálady v kamennom meste na kopci, kde býval maliar Chagal – St Paul de Vence. Potom už iba návšteva supermarketu a nákup dobrého syra a vína a šup na hotel v svetovom centre parfémov Grasse.

Na ďalší deň mala mamina zaplatený workshop v Galimarde, kde si vyrábala vlastný parfém. Ocino jej sekundoval „otváraním fľaštičiek“. Poobede sme sa dostali na krásne miesto „Hrdlo vlka“, v ktorom pretekala čistá voda jemnými vodopádmi a po náročnom výbere vôní sme si dali hodinovú túru popri riečke a vodopádoch. No a na večer sme

ešte stihli presun na pobrežie do Canne, kde sa mamina vyfotila na červenom koberci.

V sobotu nás čakala návšteva francúzskeho Grand canyon-a „Gorge du Verdon“. Cesta sa kľukatila kopcami a pasážami nad hlbokými priepast'ami, kde mamina

skoro odpadávala, ale dala to.

Po pár hodinách sme dorazili na náhornú plošinu Valensole, ktorej vôňa nás lákala už z diaľky. Deň zbehol rýchlo a mamina si odnášala mnoho suvenírov.

V nedeľu sme sa presunuli do Nice na pláž a miestny trh. Mestečko bolo príjemné, bohaté na turistov. Voda bola stále taká tyrkyzová,

ako som si pamätala spred rokov, keď som tu bola na stáži – 20 rokov. Odlietali sme unavení, ale myslím, že spokojní. Stihli sme toho veľa. Jednotlivé emócie spojené s miestami a vôňami sa miešali, ale vybavila sa znova na fotkách...

Gweni má narodeniny

Vždy, keď si pomyslím na Gwenine narodeniny, tak mi je trochu smutno. V lete nie je škola, jej malí kamaráti sú rozprúchutí po celom svete. Keď jej mám pripravovať oslavu, tak rozmýšľam, koho pozvať, aby sa necítila ukrivdená.

A aj sme to vymysleli. Pozvali sme susedov- Írov, Arlanových kamošov a aj Millinu kamošku. Takto mali všetci niekoho, nik nebol sám a zahráli sa aj spolu aj oddelene.

Gweni má 5 rokov. Ešte stále sa dokáže rozčúliť tak, že zničí vec, na ktorú sa plne sústredila. Stačí malá nedokonalosť a je po veci. Alebo kope. Čo si na nej cením, je, že jej stačí vysvetliť situáciu a dať jej čas na upokojenie a o chvíľu je z nej znovu usmievave slniečko.

Dokáže sa dlho sústrediť na drobné veci a je starostlivá.

Svojim hračkám nachystá postieľku, pripraví jedlo. Keďže na ňu nemám až toľko času ako na Millu alebo Arlana v ich veku, využívam každú chvíľu a volám ju k vareniu, pečeniu i vešanju bielizne. Ne protestuje. Asi cíti, že je to čas, ktorý môžeme byť chvíľu iba my dve, same. Obdivuje tata, aj keď sa ho trochu bojí. Poslúchne ho hneď na slovo. Úplne inak ako je to s Millou, ktorá ho zažila ešte bez

náročného pracovného nasadenia a užila si ho, keď mal kopec času a vie, ako ho dostať, kam chce ☺